

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124201541
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124201541.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Kataríny Krochtovej a JUDr. Romana Lajoša v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpeného: JUDr. Martin Staroň, advokát so sídlom Hlavná 89, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1. E. F., A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., 2. H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D., obaja žalovaní právne zastúpení: JUDr. Lukáš Svetlík, advokát so sídlom Vysoká 14, 811 06 Bratislava - Staré Mesto, o zrušenie vecného bremena, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17C/7/2024-129 zo dňa 08.10.2024 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalovaným v 1. a 2. rade voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnom skončení veci samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.02.2024 domáhal, aby súd zrušil vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu po parcele registra I. J. F. XXX/X v prospech vlastníka parcely registra I. J. F. XXX zapísané na LV č. XX, k.ú. C. a práve prechodu po parcele registra I. J. F. XXX v prospech vlastníka parcely registra I. J. F. XXX zapísané na LV č. XX, k.ú. C.. Žalobu odôvodnil tým, že od roku 1990, kedy bolo vecné bremeno zriadené na základe notárskej zápisnice K. XXXX/XX, K. XXXX/XX L. M. XX.XX.XXXX spísanej G. B. N., v ktorej bola spísaná zmluva o zriadení vecného bremena medzi povinným z vecného bremena - H. O., A. G. (stará matka žalobcu) a oprávnenými z vecného bremena - G. G. a manželka E. G., A. G., došlo k podstatnej zmene pomerov na mieste samom, a to k vybudovaniu obecnej asfaltovej cesty z opačnej (zadnej) strany - po pozemku parc. I. J. F. XXX k.ú. C., z ktorej vznikol nový prístup pre žalovaných k ich pozemku. Žalobca mal za to, že tým vznikol hrubý nepomer medzi výhodou žalovaných ako oprávnených z vecného bremena a povinnosťou žalobcu ako povinného z vecného bremena. V roku 1990 mali právni predchodcovia žalovaných jedinú možnú prístupovú cestu k svojmu rodinnému domu a pozemku len cez pozemok J. I. F. XXX vo vlastníctve právnej predchodkyne žalobcu, avšak medzičasom došlo k vybudovaniu predmetnej obecnej asfaltovej cesty z opačnej strany, čím vznikol nový prístup pre žalovaných k ich pozemku a rodinnému domu. V roku 1996 si žalovaná postavila s manželom rodinný dom a v čase, kedy začala s jeho výstavbou, tak aj Obec C. začala budovať novú obecnú pozemnú komunikáciu zo zadnej strany rodinného domu žalovanej v 1. rade. Najprv sa jednalo cestu vysypanú makadamom a v roku 2018 bol na cestu položený asfalt. Žalovaní tak podľa žalobcu majú prístup k rodinnému domu po novej asfaltovej ceste zo zadnej časti rodinného domu. Predchádzajúci oprávnení z vecného bremena - G. G. a E. G. - zobrali starú mamu žalobcu (H. O.) do motorového vozidla a odviezli ju do P. k notárke G. B. N., pričom až následne po návrate domov sa

nebohá stará mama žalobcu vyjadrila synovi a dcére, že ju susedia zobrali do mesta a bola podpísať nejaké papiere u notárky, ale nevie, čo podpísala. Od vzniku vecného bremena ho využívali oprávnení (terajší i ich právni predchodcovia) len sporadicky, nakoľko žalovaný v 2. rade je farár a dlhé roky byva na fare mimo obce C., t.č. v O. Q., pričom jeho vlastná matka s ním žije na fare podľa miesta výkonu jeho povolania. V rodinnom dome, ku ktorému vedie vecné bremeno nebýva nikto a žalovaná v 1. rade sa tam dostaví len jedenkrát za dva mesiace, aj to len keď potrebuje s jeho matkou chodiť k lekárovi do P. R. J.. Žalovaná v 1. rade má vybudovaný rodinný dom za rodinným domom súp. č. XX, ktorý má v podielovom spoluvlastníctve so žalovaným v 2. rade a k jej rodinnému domu taktiež vedie prístupová obecná asfaltová cesta zriadená v roku 2018. Cez túto asfaltovú cestu je možný prístup k rodinnému domu žalovaných - cez pozemok žalovanej v 1. rade ako sestry žalovaného v 2. rade, pričom takto chodil k svojmu rodinnému domu žalovaný v 2. rade aj v zime, keď pozemok, cez ktorý vedie vecné bremeno, bol zasnežený. Žalovaná v 1. rade sa môže po novej asfaltovej ceste postavenej na pozemku J. I. F. XXX k.ú. C. dostať tak k svojmu rodinnému domu, ako aj k rodinnému domu súp. č. XX, ktorý vlastní spolu so žalovaným v 2. rade. Žalobca poukázal na to, že všetky okolité pozemky okolo pozemku parc. J. I. F. XXX k.ú. C. sú vo vlastníctve rodiny žalovaných, a to pozemky J. I. P. F. XXX/X R. XXX/X k.ú. C. vo vlastníctve N. F. a pozemok J. I. P. F. XXX/X J.S. C. vo vlastníctve T. F., pričom aj k týmto vedie obecná cesta po parcele J. I. F. XXX k.ú. C..

2. Žalovaní v 1. a 2. rade so zrušením predmetného vecného bremena nesúhlasili a vo vyjadrení k žalobe navrhli, aby súd žalobu zamietol. Argumentovali predovšetkým tým, že nedošlo k podstatnej zmene pomerov na mieste samom tak, ako to tvrdí žalobca. Uviedli, že medzi rodinným domom v podielovom spoluvlastníctve žalovaných a novšou asfaltovou cestou je jednak v časti pozemkov značný výškový rozdiel a zároveň z dôvodu úzkej zastavanosti a terénnych úprav na susedných pozemkoch parc. I. J. F. XXX R. F. XXX/X k.ú. C. nie je možné vybudovať akúkoľvek nájazdovú rampu, ktorou by sa žalovaní v 1. a 2. rade dostali motorovým vozidlom k domu súp. č. XX v k.ú. C., pričom taktiež poukazovali na skutočnosť, že „novšia cesta“ nehraničí priamo s parcelou žalovaných, ale susedí s inými parcelami, ku ktorým by si žalovaní museli opätovne zriaďovať vecné bremeno práva prechodu a prejazdu. Žalovaní ďalej tiež poukazovali na to, že tvrdenia žalobcu v žalobe o okolnostiach podpisovania notárskej zápisnice, ktorou bolo zriadené vecné bremeno, sú zavádzajúce, klamlivé a ničím nepodložené. Navyše tiež poukázali na nerušený, všetkými stranami akceptovaný stav, až do roku 2022, kedy sa do nehnuteľnosti - rodinného domu po p. H. O., nastahoval jej vnuk - žalobca. Žalovaní uviedli, že rodiny žalobcu a žalovaných spolu celé desaťročia žili bez sporov pri prechode po dotknutom pozemku, čo bolo narušené až arogantným správaním žalobcu, ktorý namiesto rozumnej komunikácie postavil plot, čím im znemožňuje vykonávať právo, ktoré im titulom predmetného vecného bremena svedčí. Od roku 2022 začalo dochádzať k situáciám, ktoré obmedzovali žalovaných v riadnom užívaní ich práv z vecného bremena, a to napríklad aj tým, že žalobca parkoval svoje motorové vozidlo tak, aby zabraňoval žalovaným v prejazde autom k ich nehnuteľnosti v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne, pričom žalovaní tak museli zakaždým chodiť za žalobcom a žiadať ho o posunutie motorového vozidla, aby mohli prejsť svojím motorovým vozidlom, čo sa ale u žalobcu nestretlo s porozumením. Situácia vyvrcholila približne v polovici decembra 2023 tým, že žalobca ohradil hranicu svojho pozemku plotom zo záhradného pletiva, čím cielene, vedome a úmyselne znemožnil žalovaným v 1. a 2. rade právo prejazdu motorovým vozidlom v zmysle vecného bremena zapísaného na listoch vlastníctva. Žalovaní slušne a opakovane žiadali žalobcu o odstránenie plota aspoň v časti, kde majú právo prejazdu, resp. o vytvorenie bránky pre auto, a to z dôvodu, že žalovaní žijú v nehnuteľnosti aj s ich XX-XXXXXX matkou a majú dôvodnú obavu o dostupnosť prípadnej potrebnej pomoci (napr. v prípade privolania RZP alebo prístupu do rodinného domu súp. č. XX v k.ú. C. motorovým vozidlom). Žalobca im ale oznámil, že plot neodstráni a vecné bremeno prejazdu neakceptuje, pretože nie je zapísané na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností. Žalovaní vo vyjadrení tiež objasnili, že zriadením vecného bremena na základe notárskej zápisnice došlo k zosúladeniu stavu právneho ako aj stavu faktického, ktorý bol dlhoročne vytvorený oboma stranami.

3. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom identifikovanom v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol tak, že cit.:

„I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaní v 1. a 2. rade m a j ú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 123, § 124, § 151n ods. 1 a 2, § 151o ods. 1 a 2, § 151p ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka.

5. Súd prvej inštancie vec skutkovo odôvodnil tak, že z výpisu z listu vlastníctva č. XX pre k.ú. C. vyplýva, že žalobca je vlastníkom pozemku parc. reg. I. J. F. XXX/X v k.ú. C., druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 489 m², ako aj stavby - rodinného domu súp. č. XX postaveného na predmetnom pozemku parc. I. J. F. XXX/X v k.ú. C. a v časti I. predmetného LV je okrem iného zapísané vecné bremeno pod A. XXXX/XXXX, a to právo prechodu peši, osobným motorovým vozidlom a nákladným vozidlom po parcele registra I. J. F. XXX/X v rozsahu podľa U. F. XX/XX v prospech vlastníka parcely registra I. J. F. XXX - číslo zmeny X/XX; XX/XX, XX/XXXX. Z výpisu z listu vlastníctva č. XX pre k.ú. C. vyplýva, že žalovaní v 1. a 2. rade sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku parc. reg. I. J. F. XXX v k.ú. C., druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 994 m², ako aj stavby - rodinného domu súp. č. XX postaveného na pozemku parc. I. J. F. XXX v k.ú. C., a to každý v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/2, pričom v iných údajoch - nepriradených sa uvádza aj poznámka A. XXXX/XXXX - Právo prechodu peši, osobným motorovým vozidlom a nákladným vozidlom po parcele registra I. J. F. XXX/X v rozsahu podľa U. F. XX/XX v prospech vlastníka parcely registra I. J. F. XXX - číslo zmeny X/XX; XX/XX, XX/XXXX. Z kópie notárskej zápisnice K. XXXX/XX, K. XXXX/XX napísanej na V. K. D. P. dňa XX.XX.XXXX G. B. N., štátnou notárkou, vyplýva, že medzi účastníkmi H. O., A. G., nar. XX.XX.XXXX ako výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti v k.ú. C., zapísanej na LV č. XX W. XXX- zastavaná plocha o výmere 702 m² a G. G., nar. XX.XX.XXXX ako vlastníkom nehnuteľnosti v k.ú. C. zapísanej na LV XX W. XXX - zastavaná plocha o výmere 994 m² a jeho manželkou E. G., A. G., nar. XX.XX.XXXX, (zrejme z titulu BSM) zriadené vecné bremeno na pozemku W. F. XXX zastavaná plocha o výmere 702 m², evidovaného na LV č. XX pre k.ú. C. spočívajúce v práve prechodu po parcele W. F. XXX - zastavaná plocha o výmere 702 m², ktoré sa má realizovať po časti parcely W. F. XXX na geometrickom pláne vyznačené prerušovanou čiarou o šírke 4m a dĺžke 48 m, a to v prospech vlastníka parc. W. XXX G. G., jeho manželky E. G., A. G., ich právnych nástupcov, osôb, ktoré ich budú navštevovať a osôb, ktoré budú na uvedenej parcele pracovať, pričom toto právo prechodu sa bude realizovať peši, osobným motorovým vozidlom a nákladným vozidlom. Predmetné vecné bremeno bolo zriadené časovo neobmedzene a bezodplatne. Jeho hodnota bola vyčíslená na 3 840 Kčs. V závere predmetnej notárskej zápisnice sa uvádza, že tento rovnopis notárskej zápisnice je doslovne zhodný s pôvodnou notárskou zápisnicou uloženou v zbierke listín pod K. XXXX/XX a jeden exemplár bol vydaný účastníkom. Z geometrického plánu č. d. XX/XX vyhotoveného B. J. P. dňa XX.XX.XXXX vyplýva rozsah vecného bremena - práva prechodu pozemkom W. XXX k.ú. C. - vyznačenie jeho priebehu v mape. Z oznámenia o začatí konania o oprave chyby v katastrálnom operáte a výzvy na vyjadrenie sa k veci zo dňa 09.01.2024 vyplýva, že žalovaní v 1. a 2. rade dňa 09.01.2024 podali C. S. P., katastrálny odbor žiadosť o opravu zápisu vecného bremena podľa listiny A. XXXX/XX na LV č. XX, XX, XXX v k.ú. C., pričom C. S. P., katastrálny odbor prešetrením zistil, že nebol zaevidovaný rozsah vecného bremena podľa U. F. XX/XX a prechod peši, osobným motorovým vozidlom a nákladným vozidlom. Zároveň z predmetného oznámenia tiež vyplýva, že na podklade geometrického plánu č. X/XXXX vyhotovenom dňa XX.XX.XXXX došlo k rozdeleniu pôvodného pozemku I. J. XXX zapísanej na LV č. XX pre k.ú. C. na pozemky parc. I. J. F. XXX/X, evidovaná na LV č. XX v k.ú. C. a parc. I. J. F. XXX/X, evidovaná na LV č. XXX v k.ú. C., pričom vecné bremeno zasahuje iba do pozemku parc. I. J. F. XXX/X v k.ú. C.. Z katastrálnej mapy a nesporných tvrdení strán vyplýva, že pozemok žalobcu a pozemok žalovaných v 1. a 2. rade sú susediace pozemky. Z katastrálnej mapy (<https://zbgis.skgeodesy.sk/mapka>) ďalej vyplýva, že s pozemkom žalovaných v 1. a 2. rade susedia okrem pozemku žalobcu z druhej (východnej a čiastočne južnej) strany pozemok I. J. F. XXX v k.ú. C., ktorý je vo vlastníctve H. O. a zo severnej strany pozemky I. J. F. XXX/X R. F. XXX/X D. k.ú. C., ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov N. F. a žalovanej v 1. rade a napokon zo severnej strany tiež pozemok I. J. F. XXX/X v k.ú. C., ktorý je vo vlastníctve H. X.. Z katastrálnej mapy vyplýva, že z parcely žalovaných v 1. a 2. rade (I. J. F. XXX) nie je priamy prístup na cestu nachádzajúcu sa na W. J. F. XXX/X v k.ú. C., ani na staršiu cestu nachádzajúcu sa na W. J. F. XXX v k.ú. C.. Prístup na uvedené cesty je možné zabezpečiť iba zriadením vecného bremena v prospech vlastníkov pozemku I. J. F. XXX cez vyššie uvedené susediace pozemky. Z nesporných skutkových tvrdení strán vyplýva, že žalovaná v 1. rade s jej manželom N. F. v roku 1996 postavili rodinný dom („za domom súp. č. XX v k.ú. C.). Výstavbu predmetného rodinného domu realizovali zo zadnej strany, z cesty, ktorá v tom čase bola vysypaná iba makadamom (teda vozili si odtiaľ na pozemok všetok materiál pre výstavbu). Medzi stranami nebolo tiež sporné, že v roku 2018 bola vybudovaná asfaltová cesta na miestach pôvodne makadamom vysypanej cesty, a teda na parcele W. J. F. XXX/X v k.ú. C.. Napokon z tvrdení strán

sporu taktiež nebolo sporné, že výkon práv vyplývajúcich z vecného bremena bol prakticky nerušený až do času, kedy pozemok zaťažený vecným bremenom (I. J. F. XXX/X k.ú. C.) začal využívať žalobca, resp. sa nasťahoval do rodinného domu postaveného na predmetnej parcele. Medzi stranami sporu taktiež nebolo sporné, že v priebehu času, odkedy sa žalobca nasťahoval do rodinného domu súp. č. XX k.ú. C., cca od roku 2022 sa začali množiť situácie, kedy bol žalobca nútený preparkovať svoje motorové vozidlo za účelom umožnenia prejazdu a nastali nezhody strán sporu ohľadom výkonu práv vyplývajúcich z vecného bremena v prospech žalovaných, ktoré pramenili aj z toho, že žalobca nemohol plne využívať svoj pozemok podľa svojho uváženia (napríklad ohľadom parkovania motorového vozidla na pozemku, ohľadom rôznych úprav na pozemku, či výsadby kvetín, či venčenia psa na pozemku), čo vyvrcholilo až tým, že v decembri 2023 žalobca postavil na pozemku oplotenie - záhradné pletivo. Z fotodokumentácie plynie, že medzi pozemkami žalobcu a žalovaných je umiestnené oplotenie, pričom zo strany žalovaných nebolo rozporované, že je postavené na pozemku žalobcu približne aj meter alebo dva od hranice pozemku. Z nesporných tvrdení strán sporu ale tiež vyplýva, že kvôli predmetnému oploteniu nie je možný výkon vecného bremena v prospech žalovaných ako vlastníkov pozemku I. J. F. XXX v k.ú. C., a to predovšetkým čo sa týka prejazdu motorovým a nákladným vozidlom. Z výzvy na strpenie výkonu práv vyplývajúcich z vecného bremena na pozemku parc. I. J. F. XXX/X v k.ú. C. a výzvy na odstránenie stavby znemožňujúcej riadny výkon práv vyplývajúcich z vecného bremena zo dňa 19.01.2024 vyplýva, že žalovaní v 1. a 2. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu informovali žalobcu o existencii a rozsahu vecného bremena vyplývajúceho z notárskej zápisnice a vyzvali ho na strpenie výkonu práv vyplývajúcich z vecného bremena na pozemku I. J. F. XXX/X v k.ú. C., ako aj na odstránenie stavby znemožňujúcej riadny výkon práv vyplývajúcich z vecného bremena - plota v časti vyznačenej geometrickým plánom.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil tak, že súd považoval za preukázané z vykonaného dokazovania, že na pozemku žalobcu (I. J. F. XXX/X k.ú. C.) bolo ešte v roku 1990 zriadené vecné bremeno - právo prechodu peši a prejazdu motorovým či nákladným vozidlom in rem v prospech vlastníkov pozemku I. J. F. XXX v k.ú. C.. Bolo zriadené na základe zmluvy spísanej pred notárom do notárskej zápisnice, ktorú zmluvu uzatvorili právny predchodcovia strán sporu. Nosným tvrdením žalobcu, o ktoré opieral opodstatnenosť zrušenia vecného bremena rozhodnutím súdu, bola zmena pomerov v danej lokalite oproti stavu v čase zriadenia vecného bremena. Poukazoval predovšetkým na tú skutočnosť, že v roku 2018 bola vybudovaná nová asfaltová cesta z druhej strany, kde žalobca tvrdil, že si vedľa žalovaní v 1. a 2. rade zabezpečiť prístup práve z tejto novej cesty, pričom ale je potrebné zdôrazniť, že i sám žalobca v tomto smere poukazoval na tú skutočnosť, že si tento prístup môžu žalovaní zabezpečiť cez pozemky vo vlastníctve ich rodiny, resp. rodinných príbuzných. Na základe vykonaného dokazovania, predovšetkým vychádzajúc z katastrálnej mapy, bolo v konaní preukázané, že pozemok žalovaných (I. J. F. XXX v k.ú. C.) nemá priamy prístup na novovybudovanú cestu, ta teda pre účely zabezpečenia prístupu na pozemok žalovaných (I. J. F. XXX v k.ú. C.) by bolo v prípade zrušenia vecného bremena prejazdu/prechodu, ktorým bol zaťažený pozemok žalobcu (I. J. F. XXX/X v k.ú. C.) by bolo nevyhnutné ho nahradiť iným vecným bremenom, či už opätovne cez pozemok žalobcu, alebo cez iné susediace pozemky, ktoré ale nie sú v podielovom spoluvlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade alebo vo výlučnom vlastníctve iba jedného z nich, ale pre zriadenie takéhoto vecného bremena by sa opätovne vyžadovala ingerencia a vôľa tretieho subjektu - vlastníka či spoluvlastníkov susedných parciel, alebo by sa zriadenia takéhoto vecného bremena museli vlastníci pozemku I. J. F. XXX k.ú. C., aktuálne teda žalovaní v 1. a 2. rade domáhať proti vôli týchto subjektov na súde. Hoci dva susediace pozemky sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovanej v 1. rade a jej manžela, a žalobcovi sa môže javiť ako nespravodlivé, že žalovaná v 1. rade si vie zabezpečiť prístup na pozemok I. J. F. XXX aj cez „svoje“ pozemky I. J. F. XXX/X R. F. XXX/X k.ú. C., je potrebné si uvedomiť, že ide o vecné bremeno in rem, zriaďované v prospech konkrétneho pozemku, a nie v prospech určitej osoby. Nemožno konštatovať ani čiastočnú opodstatnenosť žaloby - napríklad iba voči žalovanej v 1. rade, nakoľko, ako už súd uviedol, nejedná sa o vecné bremeno in personam, ale in rem, ktorého cieľom je zabezpečiť trvalejšiu úpravu pomerov zvyčajne práve zohľadňujúc polohu pozemkov a nevyhnutnosť takéhoto riešenia prístupu. Za zmienku stojí aj tá skutočnosť, že žalovaní avizujú aj prípadnú vôľu odpredaja dotknutej nehnuteľnosti v budúcnosti a predmetná nehnuteľnosť je (relatívne) samostatným hospodárstvom a nemá vybudované cestné napojenie na pozemok I. J. F. XXX/X R. F. XXX/X k.ú. C.. Napokon je potrebné zdôrazniť, že ak žalobca nespochybnuje samotné zriadenie vecného bremena, tak vychádzajúc z obsahu notárskej zápisnice je potrebné konštatovať, že šlo o dobrovoľné zriadenie vecného bremena na pozemku žalobcu in rem v prospech pozemku žalovaných, ktorým sa zjavne mali usporiadať vzťahy medzi vtedajšími vlastníkmi pozemkov vtedy W. XXX k.ú. C. a W. XXX v k.ú. C. a

zosúladiť dlhodobý skutkový stav týkajúci sa prístupu na pozemok, ktorý je teraz zapísaný ako I. J. F. XXX k.ú. C. (vtedy pozemok W. XXX) s právnym stavom zapísaným na liste vlastníctva, aby bolo právne vyčistené medzi vlastníkmi susediacich pozemkov, že právo prechodu a prejazdu zo strany vlastníkov a užívateľov W. XXX v k.ú. C. cez pozemok W. XXX k.ú. C. je legitímny v rozsahu vyčlenenom podľa geometrického plánu č.d. XX/XX. Takýto užívací stav nikto nespochybňoval až do približne roku 2022, či 2023. Žalobca pritom potvrdil, že o existencii vecného bremena v čase nadobudnutia vlastníctva k svojmu pozemku mal vedomosť. Žiada sa doplniť, že žalobcove tvrdenia si vzájomne čiastočne logicky odporovali v tom, ako veľmi ho (ako aj jeho rodinu) obmedzuje vecné bremeno. Čiastočne totiž vznikal logický rozpor medzi jeho výpoveďou o tom, ako nič nemôže na svojom pozemku robiť kedy sa mu zachce a ako sa mu zachce (že sú stále v strehu, kedy môžu a kde čo na pozemku vykonávať) s tým, ako často žalovaní, prípadne ich rodinní príslušníci či návštevy chodia do ich nehnuteľnosti cez pozemok žalobcu. Totižto z výpovede žalobcu, či jeho tvrdení vyplynulo, že niekedy ani nevie o tom, že žalovaní alebo ich rodinní príslušníci sú v ich nehnuteľnosti, prípadne, že chodievajú niekedy iba raz za mesiac, či raz za dva mesiace do predmetnej nehnuteľnosti, nebývajú tam dlhodobo a žalovaný v 2. rade žije so svojou matkou inak celý čas inde. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a s poukazom na citovanú právnu úpravu a právne závery aplikované na daný skutkový stav súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, nakoľko nevzhliadol dôvody pre obmedzenie, či zrušenie vecného bremena podľa § 151 ods. 3 Občianskeho zákona, nakoľko mal za to, že nie je hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávnených. Zvlášť súd podčiarkuje, že vecné bremeno zo svojej podstaty vždy predstavuje istú výhodu v prospech oprávneného z vecného bremena a zaťažuje povinného, a teda vždy vzniká nerovnováha, u ktorej sa predpokladá, že je vyrovnaná práve napríklad vyplatenou odmenou za zriadenie takéhoto vecného bremena. V danom prípade však z vôle právnych predchodcov strán sporu bolo vecné bremeno in rem zriadené v stanovenom rozsahu bezodplatne. Iba z titulu toho, že pozemky susediace s pozemkom žalovaných sú vo vlastníctve príbuzných žalovaných v 1. a 2. rade nemožno podľa názoru súdu vyhodnotiť hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou žalovaných. Čo sa týka nevykonaných dôkazov, súd nepovažoval za potrebné vykonať výsluch svedka bývalého starostu p. N., nakoľko medzi stranami neboli sporné otázky týkajúce sa toho, či a kedy bola vybudovaná nová asfaltová cesta. Obhliadku na mieste samom súd považoval za nehospodárny a neúčelný dôkaz, nakoľko jej vykonanie by nebolo spôsobilé ovplyvniť skutkové a na ne nadväzujúce právne názory súdu potrebné pre rozhodnutie v danej veci, a to predovšetkým s ohľadom na závery súdu ohľadom vlastníkov susediacich pozemkov odlišných od osôb žalovaných v 1. a 2. rade, a teda záveru, že pre prípadné zriadenie iného vecného bremena v prospech pozemku I. J. F. XXX v k.ú. C. by sa beztak vyžadovala ingerencia a vôľa tretích subjektov.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s tým že žalovaným ako plne úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

8. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že dôvody podaného odvolania sú dôvody uvedené podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a 365 ods. 1 písm. h) teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že súd síce správne zistil skutkový stav a nesporné skutočnosti, a to aj bez ohliadky na mieste samom, avšak na základe správne zisteného skutkového stavu dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Žalobca poukázal na to, že žalovaná v 1. rade má prístup k rodinnému domu s.č. XX D. C. C., pričom z vykonaného dokazovania výsluchom žalobcu vyplynulo, že od starého domu, ktorý je vo vlastníctve žalovanej v 1. rade v BSM po nový dom teda po dom žalovaných v 1. a 2. rade vedie cestička, kde sú následne asi 4 podlhovasté dlhšie schody a tieto majú asi meter, pričom každý schod má asi meter. Jednoducho povedané žalovaná v 1. rade je schopná sa motorovým vozidlom dostať k svojmu pozemku a rodinnému domu, ktorý vybuďovala a v ktorom býva bez problémov po novej asfaltovej obecnej ceste a zo svojho domu má k rodinnému domu s.č. XX, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve so žalovaným v 1. rade niekoľko metrov po vychodenom chodníčku a schodoch. Žalovaná v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú brat a sestra, a preto je neakceptovateľné, aby súd prvej inštancie formalisticky pristupoval k tejto právnej veci a žalobu o zrušenie vecného bremena zamietol z dôvodu, že žalovaný v 2. rade by musel mať prístup k rodinnému domu č. XX cez cudzie pozemky svojej sestry, ktorá je, že žalovaná v 1. rade a že žalovaná v 1. rade ma rodinný dom vybudovaný v BSM, a preto by to zaťažovalo jej manžela a že vecné bremeno je zriadené in rem a významný pre súd prvej inštancie je záujem žalovaných odpredať rodinný dom s.č. XX tretím

osobám a tieto by nemali vecné bremeno právo prístupu k rodinnému domu. Toto považuje žalobca za nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Zároveň žalobca poukázal per analógiám na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/258/2017 zo dňa 01.08.2018 a z predmetného rozhodnutia citoval konkrétne state. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní v 1. a 2. rade, pričom uviedli, že žalobca vo svojom odvolaní opätovne nesprávne uvádza tvrdenia, ktoré sa snažil prezentovať aj pred prvostupňovým súdom, pričom tieto tvrdenia, respektíve osobné pocity žalobcu týkajúce sa vecného bremena práva prechodu a prejazdu cez jeho pozemok žalovanými čo subjektívne považuje žalobca za nespravodlivé nie je v súlade s platne zriadeným vecným bremenom, ktoré žalobca vôbec nerešpektuje a úmyselne sa snaží o jeho znemožnenie a zároveň nie je ani v súlade s platnou legislatívou. Žalobca vo svojom odvolaní analogicky poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/258/2017, pričom toto rozhodnutie sa v právnom ponímaní odbornosťou absolútne nevzťahuje na v tomto konaní prejednávanú situáciu, ale ide o úplne odlišný prípad, kedy je zo strany žalobcu v uvedenom konaní žiadané zriadenie nového vecného bremena, pričom v napadnutom rozhodnutí ide o prípad, kedy už vecné bremeno zriadené historicky bolo a stále platne aj zriadené je, a preto poukazované výňatky z rozsudku Krajského súdu v Trnave sa nevzťahujú na prejednávanú situáciu.

10. Následne žalobca podal odvolaciu repliku, v ktorej uviedol, že trvá na všetkých uvedených skutočnostiach, ktoré uvádzal v podanom odvolaní a stručné vyjadrenie žalovaných k jeho odvolaniu považuje za tak strohé, že sa prakticky nemá k čomu vyjadriť.

11. Následne žalovaný v 1. a 2. rade podali odvolaciu dupliku, v ktorej uviedli, že naďalej trvajú na svojej argumentácii z vyjadrenia k odvolaniu a opätovne poukazujú na rozdiel medzi prejednávaným prípadom a skutkovým stavom, ku ktorému sa viaže odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/258/2017, v zmysle ktorej nie je možné aplikovať ani per analógiám uvedený rozsudok na prípad zrušenia vecného bremena. Ak by malo byť toto rozhodnutie per analógiám aplikovateľné aj na už zriadené vecné bremená a Krajský súd by uvedené nepochybne vo svojom odôvodnení právnej vety uviedol, napríklad tým, že by sa vyjadril aj k možnosti zrušenia už existujúceho vecného bremena a zakomponoval ju do právnej vety, práve naopak Krajský súd v Trnave v zmysle praxe a judikatúry poukazuje na prípad, kedy vecné bremeno nie je možné zriadiť pro futuro teda do budúcnosti.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP) Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

16. Súd prvej inštancie zistil vo veci skutkový stav v dostatočnom rozsahu a zo zistených skutočností prijal vecne správne právne závery. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje v plnom rozsahu, na neho zároveň poukazuje podľa § 387 ods. 2 CSP. Skutočnosť, že odvolací súd sa tiež v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu vyplýva z rozhodnutia ESLP vo veci Helle vs. Fínsko z 19.12.1997 č.20772/92. Na zvýraznenie presvedčivosti napadnutého rozsudku a v odpovedi na sporovými stranami uplatnené odvolacie námietky odvolací súd dopĺňa nasledovné.

17. Z podaných odvolacích námietok a ich obsahu je teda možné vyvodiť, že žalobca v zásade namieta odvolacie dôvody normované ustanovením § 365 písm. f) a písm. h) Civilného sporového poriadku.

18. K námietke nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. f) odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dokazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dokazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súď hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súď hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súď dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Táto odvolacia námietka však naplnená nebola, keďže súď prvej inštancie listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise vyhodnotil správne, pravdivosť vykonaných dôkazov sporovými stranami napadnutá nebola a súď takto samotné listinné dôkazy ani nevyhodnocoval (nepravdivosť dôkazov) a z odôvodnenia samotného rozsudku sa nejaví žiadne porušenie pravidiel formálnej logiky.

19. K námietke nesprávneho právneho posúdenia podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. h) odvolací súď uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súď nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súď SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súď za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Vo vzťahu k aplikácii práva všeobecnými súdmi má odvolací súď za to, že výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade

súd prvej inštancie) musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

20. Zásadnou odvolacou námietkou boli nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci, a to z dôvodu, že odvolateľ považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za formalistické, keď žalobu zamietol z dôvodu, že žalovaný v 2. rade by musel mať prístup k rodinnému domu s.č. XX cez cudzie pozemky svojej sestry, ktorá je žalovaná v 1. rade ako aj skutočnosť, že vecné bremeno je zriadené in rem. V tomto ohľade odvolací súd poukazuje najmä na odsek č. 24 odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a plne sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v prípade, že by sa žalobe žalobcu vyhovel, bolo by následne nevyhnutné vecné bremeno, ktoré je predmetom tohto sporu nahradiť iným vecným bremenom či už opätovne cez pozemok žalobcu alebo cez iné susediace pozemky ktoré, ale nie sú v podielovom spoluvlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade, a tak by sa pre zriadenie nového vecného bremena opätovne vyžadovala ingerencia a vôľa tretieho subjektu, prípadne vyvolanie nového sporového konania. Je pravdou, že hoci dva susediace pozemky sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovanej v 1. rade a jej manžela a žalovaná v 1. rade by si po teoretickej rovine mala vedieť zabezpečiť prístup na pozemok I. J. F. XXX I. P. I. J. F. XXX/X R. F. XXX/X katastrálne územie C. bolo potrebné zohľadniť najmä tú skutočnosť, že sa v danom prípade jedná o vecné bremeno in rem, ktoré bolo zriaďované v prospech konkrétneho pozemku a nie v prospech určitej fyzickej osoby. Správne tak súd prvej inštancie zároveň uzatvoril, že nemohol vzhliadnuť ani čiastočnú opodstatnenosť žaloby, teda konkrétne voči žalovanej v 1. rade, nakoľko sa nejedná o vecné bremeno in personam, ale o vecné bremeno in rem, ktorého cieľom je zabezpečiť trvalejšiu úpravu pomerov (zohľadňujúc polohu pozemkov a nevyhnutnosť takéhoto riešenia prístupu). Taktiež je odvolací súd toho názoru, že nemožno dospieť k záveru o hrubom nepomere medzi vecným bremenom a výhodou žalovaných z titulu, že pozemky susediace s pozemkom žalovaných sú vo vlastníctve príbuzných žalovaných v 1. a 2. rade.

21. Súd prvej inštancie zistil vo veci skutkový stav v dostatočnom rozsahu a zo zistených skutočností prijal vecne správne právne závery. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje v plnom rozsahu, na neho zároveň poukazuje podľa § 387 ods. 2 CSP. Skutočnosť, že odvolací súd sa tiež v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu vyplýva z rozhodnutia ESLP vo veci Helle vs. Fínsko z 19.12.1997 č. 20772/92. Na zvýraznenie presvedčivosti napadnutého rozsudku a v odpovedi na sporovými stranami uplatnené odvolacie námietky odvolací súd uvádza nasledovné.

22. K uvedeným záverom odvolací súd dospel aj na základe toho, že medzi stranami nebolo sporné to, že žalobca je vlastníkom rodinného domu súpisné č. XX na pozemku parcely J. I. F. XXX/X v kat. území C. a že žalovaní v 1. a 2. rade sú podieloví spoluvlastníci rodinného domu súpisné č. XX na pozemku parcely J. I. F. XXX v kat. území C. a že tieto pozemky sú teda susediace. Taktiež medzi stranami nebolo sporné, že bolo zriadené vecné bremeno, ktoré je zapísané na LV a je to právo prechodu peši, osobným motorovým vozidlom a nákladným motorovým vozidlom po parcele patriacej žalobcovi tak, ako bolo vyznačené v geometrickom pláne a ako je to vyznačené aj na katastrálnej mape. Taktiež nie je sporné to, že to vecné bremeno bolo zriadené zmluvne na základe notárskej zápisnice a medzi stranami nie je sporné ani to, že pôvodne existovala jedna základná hlavná cesta asfaltová a z druhej strany od pozemkov vo vlastníctve rodiny žalovaných sa nachádzala pôvodne iba makadamom vysypaná cesta. Nikto nespochyboval to, že v roku 2018 bola vybudovaná asfaltová cesta namiesto toho makadamu, že teda vznikla spevnená riadna nová cesta.

23. Zároveň je potrebné dodať, že vlastnícke pomery jednotlivých parciel vyplynuli z listinných dôkazov, a to z listov vlastníctva predložených stranami sporu, pričom po skutkovej stránke tieto listinné dôkazy žiadnym spôsobom nevyvracajú skutkové zistenia ani skutkové závery súdu prvej inštancie a teda, že spoluvlastníci parcely č. XXX nemajú smerom k parcele XXX/X, na ktorej je druhá „novšia“ cesta žiadne pozemky vo svojom výlučnom, respektíve podielovom spoluvlastníctve, a to tak, aby cez ich spoločné pozemky bolo možné zriadiť vecné bremeno in rem bez ingerencie a vôle tretích subjektov, teda vlastníkov či spoluvlastníkov susedných parciel, resp. bez vzniku nadväzných sporových konaní. Zároveň skutočnosť, že žalovaná v 1. rade si vie zabezpečiť prístup na pozemok č. XXX cez pozemky,

ktoré vlastní v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov spolu so svojím manželom je bez významu s tým ohľadom, že sa v prejednávanej veci jedná o vecné bremeno in rem.

24. Zároveň rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/258/2017 na ktorý poukazuje strana žalobcu sa nevzťahuje na prejednanú vec. Predmetné rozhodnutie posudzuje skutkovú situáciu kedy je zo strany žalobcu v uvedenom konaní žiadané zriadenie nového vecného bremena, pričom v tomto konaní sa jedná o skutkový stav, kedy už vecné bremeno zriadené bolo a je stále zriadené, pričom žalobca požaduje jeho zrušenie.

25. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: "súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu". (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite veci bez významu.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné, a preto napadnutý rozsudok spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania ako vecne správny potvrdil postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP.

27. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovaným čo do samotného predmetu konania priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod pre aplikáciu výnimočného ustanovenia § 257 CSP vo vzťahu k trovám odvolacieho konania.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).